

man være personlig til Stede? Og skal jeg være personlig til Stede, maa vedkommende, der skal modtage Anmeldelsen, ogsaa være personlig til Stede. Selvfølgelig, hvis man afgiver Begæringen mundtlig, maa man være personlig til Stede, men det er min Mening, at afgiver man den skriftlig, skal man selv have underskrevet den og ikke kunne lade en anden gøre det. Det er da en personlig Anmeldelse, ogsaa efter almindelig Sprogbrug. Jeg vilde gerne sikre mig, at det ærede Medlem ikke opfattede min Tilslutning saaledes, at jeg skulde mene, at selv om man indgiver en skriftlig Begæring, skulde man møde personlig med den og ikke kunne sende et Bud med den eller sende den med Posten.

Dinesen: Saa erkender jeg, at den ærede Minister har misforstaaet mig, og jeg anser det saa for ret sandsynligt, at dette Spørgsmaal bliver Genstand for yderligere Overvejelser.

R. Christiansen: Da Klokken er saa mange, skal jeg fatte mig kort, men jeg mener ikke at kunne undgaa at udtale en Beklagelse over, at der ikke i de Ændringer, der foreslaas af det ærede Udvalg, er taget Hensyn til den Henstilling, jeg ved første Behandling gjorde med Hensyn til Sognebaandsløseres og særlig Valgmenighedsmedlemmers Stemmeret. Lovforslaget er med de foreliggende Ændringer lige saa blankt i Henseende til, hvordan Valgmenighedsmedlemmer stilles overfor Valgret og Valgbarhed i Sognemenigheden, som før. Jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, at der derved skete Æret overfor de Sognemenigheder, hvor Valgmenighederne havde deres Kirker og Bedehuse. Det gælder kun særlig disse Sogne, thi jeg er af den ærede Ministers Ytringer overfor mig, efter at jeg havde udtalt en Frygt for, at Valgmenighedsmedlemmer fra andre Sogne ogsaa kunde gøre deres Stemmer gældende, klar over, at dette ikke er Tilfældet. Valgmenighedsmedlemmer ere altsaa ikke stillede som Sognebaandsløser, idet disse efter Forslaget kunne gøre deres Valgret gældende enten i den Menighed, hvor de bo, eller i den, hvortil de ved Sognebaandet ere knyttede.

Naar jeg udtaler dette, føler jeg Trang til at sige, at ærede Medlemmer maa ikke opfatte det, som om jeg er imod den Frihed, der er skabt ved Valgmenighedsloven og Sognebaandsløsningsloven. Saa meget mere kan jeg sige dette, som jeg selv har været Sognebaandsløser gennem en meget lang Aarrække, indtil der i den Menighed, hvor

jeg bor, kom en Præst, som jeg kunde slutte mig til. Men der er, mener jeg, den Forskel, at Sognebaandsløserne ere noget anderledes stillede end Valgmenighedsmedlemmerne, og jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem fra Thisted, naar han vilde gøre den Opfattelse gældende, at Sognebaandsløserne skulde og kunde kun gøre deres Valgret gældende i den Menighed, til hvis Præst de ere bundne ved Sognebaand. Det forekommer mig, at dette kommer i Modstrid med det, vi have talt om: at beholde Rettigheder, hvor vi have Pligter. Der kan være mange Sognebaandsløser, som have sluttet sig til en Præst i en Menighed, og om end der vel som Regel ikke er saa mange i den enkelte Menighed, at det i og for sig kan give noget stort Udslag, om de gøre deres Stemmeret gældende der, kunde det dog tænkes, at dersom de have Ret til at afgive deres Stemmer i den Menighed, til hvis Præst de have sluttet sig, kunde de være saa mange, at de fuldstændig kunde dominere Menigheden i et saadant Sogn, hvortil de have løst Sognebaand. Jeg ved det fra Forhold, som jeg kender i den Egn, hvor jeg har boet i saa mange Aar, at der har været saa mange Sognebaandsløser til saadanne Menigheder, at de fuldstændig vilde kunne dominere der. Derfor mener jeg, at det var rigtigst, at Sognebaandsløserne bleve holdte til den Menighed, i hvilken de bo.

Med Hensyn til Valgmenighedsmedlemmerne nærer jeg fremdeles den Opfattelse, at det i og for sig ikke er rigtigst, at de kunne gøre deres Stemmeret gældende i den Sognemenighed, indenfor hvilken de bo og have deres Kirke eller Bedehus, thi ifølge Sognebaandsløsningslovens § 22 ere de netop der fritagne for at deltage i Kirkernes og Kirkegaardenes Vedligeholdelse og Drift, og de ere endog fri for at deltage i Afløsningen af Offer og Accidenser til Kirkebetjenten, for saa vidt han ikke tillige forretter Tjeneste ved Valgmenighedskirken, hvad han vist saa godt som aldrig gør, da han ikke kan være to Steder paa en Gang. Det forekommer mig derfor, at der gives dem en Medret indenfor Sognemenigheden, som jeg mener, de ikke burde have, og jeg kan tilføje, at det undrer mig i Grunden, at de ville benytte den. Det forekommer mig nemlig, at Beskedenhed kunde sige dem, at de ikke burde gøre deres Indflydelse gældende der, hvor de ikke tillige have Interesser. Naar de ikke komme i Kirken og benytte Sognepræsten i Menigheden, mener jeg, de heller ikke skulde gøre nogen Indflydelse gældende der.